

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov senátu JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci zadržaného **M. H.** pre trestný čin vraždy podľa § 142 ods. 6 písm. c/ škótskeho Trestného zákonníka na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 3. júla 2008 o sťažnosti zadržaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2008, sp. zn. Ntc 13/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného **M. H.**
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

Na osobu M. H., štátneho občana Slovenskej republiky, v predmetnej trestnej veci Š. vydal dňa 17. júna 2008 pod sp. zn. 2B6SI/2008, európsky zatýkací rozkaz za účelom jeho zadržania a vydania na trestné stíhanie, pretože je vážne podozrivý z trestného činu vraždy, trestného činu znásilnenia a pokusu zmarenia záverov justície podľa zákonov S., ktorých skutkov sa mal dopustiť 28. mája 2008 vo večerných hodinách v G..

Na základe návrhu Krajského prokurátora v Košiciach z 20. júna 2008 pod sp. zn. 2 KPt 64/2008, bol M. H. uznesením predsedníčky senátu Krajského súdu v Košiciach z 20. júna 2008, sp. zn. Ntc 13/2008, podľa § 17 odsek 1 zákona

číslo 403/2004 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona číslo 342/2007 Z.z. vzatý do väzby s tým, že väzba sa začala dňa 18. júna 2008 o 12.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti citovanému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote v zmysle § 187 odsek 1 Trestného poriadku sťažnosť zadržaný M. H..

V písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že nie je dôvod na jeho vzatie do väzby. Nikdy nespáchal taký hrozný trestný čin a nedopustil sa ho ani v cudzine. Nemá dôvod skrývať sa alebo pokračovať v trestnej činnosti, nakoľko sa vo svojom živote ničoho podobného nedopustil. V cudzine upratoval detské škôlky a školy, pričom viedol riadny život. V jeho prípade ide len o dohady bez usvedčujúcich dôkazov. Nesúhlasí s väzbou a žiada, aby bol prepustený na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že krajský súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Podľa § 17 odsek 1 zákona č.403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze a zmene a doplnení niektorých zákonov predseda senátu krajského súdu rozhodne do 48 hodín od dodania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do väzby. Ak súd postupuje podľa § 4 odsek 8, predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby; dôvodmi väzby podľa osobitného zákona (Trestného poriadku) pritom nie je viazaný. Ak nepostupuje podľa § 4 odsek 8 predseda senátu zadržanú osobu vezme do väzby, ak sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že zadržaná osoba ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia na konanie podľa odseku 1/ je príslušný krajský súd, v ktorého obvode bola osoba zadržaná.

V posudzovanom prípade zákonné podmienky pre postup podľa citovaného ustanovenia boli splnené. M. H. bol zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu dňa 18. júna 2008 o 12.30 hod. príslušníkmi policajného zboru, čoho dôkazom je zápisnica o jeho zadržaní (č.l. 27). Krajský prokurátor menovaného neprepustil zo zadržania, ale podal na príslušnom súde návrh na jeho vzatie do väzby dňa 20. júna 2008 o 9.15 hod., teda zákonnú 48 hodinovú lehotu neprekročil. Krajský súd v Košiciach rozhodol o jeho vzatí do väzby uznesením dňa 20. júna 2008. Z uvedeného vyplýva, že ani krajský súd 48 hodinovú zákonnú lehotu neprekročil.

Niet sporu o tom, že na M. H. Š. vydal európsky zatýkací rozkaz pod vyššie uvedenou spisovou značkou, pretože

je dôvodne podozrivý zo spáchania skutkov popísaných v tomto európskom rozkaze, pričom skutky sú označené ako trestný čin vraždy, trestný čin znásilnenia a pokusu trestného činu marenia záverov justície podľa zákonov S., pričom za každý z uvedených trestných činov je možné páchatelovi uložiť maximálny trest odňatia slobody na doživotie alebo uloženie peňažnej pokuty

bez ohraničenia výšky alebo oba tresty súčasne. M. H. je teda podozrivý zo spáchania trestného činu, ktorý je taxatívne vymenovaný v ustanovení § 4 odsek 8 pod bodom 14 a 28 zákona číslo 403/2004 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov.

Za daného stavu preto krajský súd nepochybil, keď menovaného vzal do väzby. V prejednávanom prípade ide o postup podľa § 4 odsek 8 vyššie citovaného zákona, preto je nadbytočné a právne irelevantné skúmať prítomnosť dôvodov väzby v zmysle ustanovenia § 71 Trestného poriadku. V danom štádiu extradičného konania súd ani neskúma, či sú dané podmienky na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu. Týmito podmienkami sa bude zaoberať až po ukončení predbežného vyšetrovania na návrh prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle ustanovenia § 21 zák. č. 403/2004 Z.z.

Rovnako neobstoja námietky, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Treba pripomenúť, že v tomto konaní sa nerozhoduje o vine, resp. o nevine zadržanej osoby.

Na základe vyššie uvedených skutočností, Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval sťažnosť M. H. za dôvodnú, a preto podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť menovaného zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. júla 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v.r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: